

Jenei Gyula

ISTENI MŰHIBA 1.

rendkívüli eseményre készülök. az időpont még kérdéses, de a dolog elkerülhetetlennek látszik, s húsz éven belül valószínűleg megtörténik.

de még nem tudni, pontosan hogyan. talán egy meteorit-becsapódás okozza. a hullócsillagok a légkörbe érve többnyire elégnek, némelyek viszont hatalmas krátereket ütnek távoli földrészeken. előfordulhat, hogy közvetlenül mellettünk vagy belénk vágódik be egy kisebb meteorit, amely csak mint borsószem vagy ágyúgolyó, akkora. akár a koponyába is fúródhat. vagy egy műholdrészlet, irányíthatatlan drón, kontinentális rakéta véletlen darabja. miközben sétálok. vagy heverek a napon: nyár, strandidő, sietősen közelgő öregség, majdnem tökéletes uv-védelem, s egy ilyen vacak egyszer csak leszakítja a lábam. kórház, csonkolás. nyomom az ágyat, s újragondolom az összes vitámat istennel. vagy -ről. a műtétkor, illetőleg az után kórházi fertőzést kapok: genny, sebláz, zavaros látomások. csak néha visszasettenkedő tudat. olyankor már nem akarok túlélni. és isten is úgy gondolja: többé ne legyek.

lehetne afféle közönséges betegség, amelybe a penicillinek korában nem muszáj belehalni, de addigra kifejlődnek a gyógyszereknek ellenálló baktériumtörzsek, s mint kétszáz éve, olyan kilátástalanná válik egy tüdő- és mellhártyagyulladás. kitartó köhögés, makacs láz zabálja sejtenként az életerőt, étvágytalan napok aszalnak. megfeketedik a száj, a nyelv, elhagynak kedv s remények. a sírás is elhagy. majd a hozzátartozók sírnak helyettem.

a tüdőgyulladás mellé szélütést kaphatnék, ha sokat dohányoznék, zsirosakat ennék, s magas vérnyomással vacakolnék. a lábamban keletkezne egy vérrög, aztán az valahogy továbbterjedne a testben. borzalmasan kínlódnék, de az eszem és beszélőkém megőrződne. tudnám, hogy az ágyból már nem kelek fel soha. a kilátásokhoz képest azért viszonylag derűsen csevegnék az orvosommal vagy a fiaimmal, hisz nem félnék a haláltól, mert hinnék az isteni gondviselésben. vagy éppen nem hinnék, de tudnám, hogy hamarosan vége lesz ennek az egésznek, s a túlvilág sem bonyolítja a képletet.

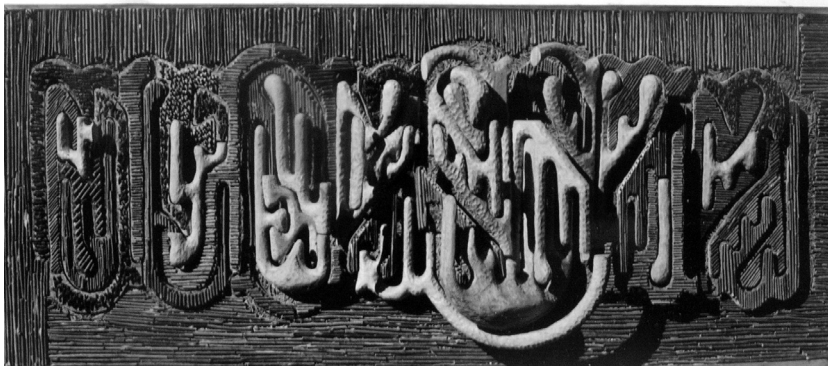
lázálmomban mindenfélét összehordanék, ami agyam rémmozijában pereg, elfecsegném a titkaimat, ha lenne kinek. vagy egyedül feküdnék a szobában, kórteremben, s amikor mégsem, a jelenlévő gondozók, rokonok nem tudnák felfejteni egyre artikulálatlanabb szavaim jelentését. összerakni meg végképp nem. ahogy haladnék még mélyebbre utolsó éjszakámba, mind terhesebbnek érezném a maradék létezést. de ez akkor számomra már elgondolhatatlan lenne, s végképp hiábavaló.

lehetne délután, felhős, borongós, szeles, amikor valami elhagyatott, külső városi utcán, a folyóhoz közel, többször is hasba szúrna egy idegen nyelven hadováló, szakállas, szőke huligán. nem érteném, mit szövegel, nem tudnám, hogy a pénzem kell neki, vagy csak szórakozik. még élnék, amikor a vízbe lökne, de nem lenne időm végiggondolni semmit. a folyó piszkos prizmjája darabokra törné a borongós őszi fényt. keresnének, de a holttestem sem találnák meg, vagy nem tudnák azonosítani. a barátaim azt gondolnák, hogy egy isten háta mögötti öregotthonba emigráltam, mert beszéltem nekik korábban ilyet.

megsűrűsödne a vérem, jobban, mint amikor a laborban sötétben csorgott bele a kémcsőbe, s a nővér azt magyarázta, az éhgyomri vérkép nem azt jelenti, hogy vizet sem szabad inni. szóval lassan megsűrűdne a vérem, aztán évek múlva valami gyors agyi katasztrófába zuhannék, s egy váratlan délelőttöt vagy egy kilátástalan estét ebben az ájulásban töltenék. vajon érzékelnék-e valamit: fájdalmat, kórtermi nyüzsgést? s látnék-e fényes alagutat? s ha visszatérnék, mint más kómából visszatérők, vajon többé én sem félnék a haláltól? ezt nem fogom megtudni, mert nem térek vissza: se félni, se nem félni. az orvos pedig rögzíti a kórlapon a dátumot, talán az órát és a percet is.

lehetne vizesedés. keringési nyavalyák, ödémás lábak, pangó tüdőerek. ahogy gyűlne a víz szívem körül, úgy fogyna a levegő. mocsaras fuldoklás, köhögés. minden megnőne körülöttem, s lennék egyre erőteljebb gyerek. a végén úgyis mind megfulladunk.

történnek mulasztások, orvosi tévedések. de mind csak következmény lesz. következménye egy jóvátehetetlen isteni műhibának.

Folyamat függőleges térben (relief, fa)